

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Michala Bobka ve věci žalobce: **Mgr. Ivo Šotek**, insolvenční správce, Ostružnická 6, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, Vyšehradská 424/16, Praha 2, proti rozhodnutí ministryně spravedlnosti ze dne 19. 5. 2020, čj. MSP-55/2019-ODKA-ROZ/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2021, čj. 19 A 8/2020-36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo spravedlnosti rozhodnutím ze dne 28. 8. 2019 uznalo žalobce jako insolvenčního správce vinným tím, že nepředložil ministerstvu v období od 1. 1. 2019 do 28. 2. 2019 doklad o tom, že jeho pojištění odpovědnosti za škodu trvalo po celou dobu výkonu funkce insolvenčního správce v kalendářním roce 2018, čímž porušil § 14 odst. 3 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, a spáchal tím přestupek podle § 36b odst. 1 písm. e) téhož zákona. Za tento přestupek ministerstvo uložilo žalobci pokutu ve výši 17 000 Kč.

[2] K rozkladu žalobce ministryně spravedlnosti rozhodnutím ze dne 19. 5. 2020 změnila rozhodnutí ministerstva tak, že žalobci za daný přestupek uložila pokutu ve výši 7 700 Kč; ve zbytku rozklad zamítla.

[3] Proti rozhodnutí ministryně se žalobce bránil žalobou podanou u městského soudu, který ji zamítl rozsudkem označeným v záhlaví tohoto usnesení.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost.

[5] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví. Musí tedy kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí soudu, proti němuž byla podána.

[6] V této věci stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nesprávné posouzení právní otázky. Je logické, že tento kasační důvod nebude přinášet zcela nové argumenty – ostatně v kasačním řízení obvykle nelze řešit jiné otázky, než které byly předmětem řízení už u soudu prvního stupně (§ 104 odst. 4 a § 109 odst. 5 s. ř. s.). Přece jen by ale kasační stížnost měla reagovat právě na argumenty soudu prvního stupně a měla by z ní být patrná aspoň nějaká snaha přesvědčit Nejvyšší správní soud.

[7] Městský soud se v této věci poctivě a podrobně zabýval žalobní argumentací a snažil se stěžovateli vysvětlit, proč je jeho žaloba nedůvodná, přičemž též odkázal na příslušnou judikaturu.

[8] Kasační stížnost však na toto zdůvodnění nijak konkrétně nereaguje a v podstatě se jedná o opis žaloby. Jediné, co se v celém textu kasační stížnosti oproti žalobě mění, jsou pojmy (nově *stěžovatel* místo *žalobce*, *městský soud* místo *žalovaný*) a některé pasáže (pro podstatu věci nedůležité), které jsou mírně zkráceny, resp. mírně upraveny.

[9] V této věci tak nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody: kasační stížnost se nijak nesnaží polemizovat s rozsudkem, který napadá. Protože jsou celé strany textu doslova převzaty ze žaloby (a nic dalšího v kasační stížnosti není), je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody městského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům ministryně. Taková kasační stížnost je však nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Podobné kasační stížnosti soud již v minulosti odmítl; současně vysvětlil, proč není v takových případech třeba vyzývat stěžovatele, který má vzdělání nutné pro výkon advokacie nebo je zastoupen advokátem, aby kasační důvody formuloval znovu a lépe.^{*)} Role NSS nespočívá v tom, aby v reakci na stále stejná účastníková tvrzení opisoval do svého rozsudku argumenty soudu prvního stupně. Tento postup by účastníku nic nepřinesl - šlo by jen o předstírání kasačního přezkumu. Současně by ale soud stěží mohl udělat něco jiného: může se totiž věci zabývat jen se stejnou mírou péče, jakou svému podání věnoval sám účastník.

[10] Soud připomíná, že kasační stížnost je *mimořádným* opravným prostředkem. I proto nemá kasační řízení probíhat tak, že účastník jen vezme svou žalobu, během chvíle ji v nepodstatných rysech upraví a tuto jen formálně oprášenou žalobu předloží coby kasační stížnost.

[11] Soud proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s.: žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený

^{*)} Usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS; ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020-17, body 11 a 12; nebo ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS.

pokračování

poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud stěžovateli vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu